

Bruxelles, 25.5.2016
COM(2016) 289 final

2016/0152 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind prevenirea geoblocării și a altor forme de discriminare bazate pe cetățenia sau naționalitatea, domiciliul sau sediul clienților pe piața internă și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2016) 173 final}

{SWD(2016) 174 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Strategia privind piața unică digitală¹, adoptată în mai 2015, și Strategia privind piața unică², adoptată în octombrie 2015, au anunțat acțiuni legislative menite să abordeze chestiunea geoblocării nejustificate și să combată, sub toate aspectele sale, discriminarea pe motive de cetățenie sau naționalitate sau de domiciliu ori sediu (aceste noțiuni sunt menționate în continuarea prezentei expuneri de motive sub denumirea de „**domiciliu**” pentru a oferi mai multă claritate).

Obiectivul general al prezentei propunerii este de a le oferi clienților condiții mai favorabile de acces la bunuri și servicii pe piața internă prin prevenirea discriminării directe și indirecte de către comercianți, care aplică o segmentare artificială a pieței în funcție de domiciliul clientului. Clienții se confruntă cu astfel de diferențe de tratament atunci când fac cumpărături online, dar și cu ocazia deplasărilor efectuate în alte state membre pentru a achiziționa bunuri sau servicii.

Deși principiul nediscriminării, prevăzut la articolul 20 alineatul (2) din Directiva 2006/123/CE³ (denumită în continuare „Directiva privind serviciile”), a fost pus în aplicare, clienții se confruntă în continuare cu situații în care li se refuză achiziționarea transfrontalieră de bunuri și servicii sau li se aplică condiții diferite. Astfel de situații apar, în principal, din cauza incertitudinii cu privire la ceea ce constituie criterii obiective care justifică diferențele de tratament pe care comercianții le aplică clienților. Pentru ca această problemă să fie remediată, comercianții și clienții ar trebui să aibă o viziune mai clară asupra situațiilor în care diferențele de tratament pe motiv de domiciliu nu se justifică.

Prezenta propunere interzice blocarea accesului la site-uri internet și la alte interfețe online, precum și redirecționarea clienților de la o versiune națională la alta. În plus, interzice discriminarea clienților în patru cazuri specifice de vânzări de bunuri și servicii și nu permite eludarea acestei interdicții privind discriminarea în contractele de vânzare pasivă. Atât consumatorii, cât și întreprinderile, în calitate de utilizatori finali de bunuri sau servicii, au de suferit de pe urma unor astfel de practici și ar trebui, așadar, să beneficieze de pe urma normelor stabilite în prezenta propunere. Cu toate acestea, tranzacțiile în cadrul cărora o întreprindere achiziționează bunuri sau servicii spre a le revinde ar trebui să fie excluse, pentru a le permite comercianților să își creeze rețele de distribuție în conformitate cu dreptul european al concurenței.

Prezenta propunere nu abordează stabilirea prețurilor ca atare, oferindu-le, astfel, comercianților libertatea de a-și stabili prețurile în mod nediscriminatoriu. Nu este abordată nici stabilirea dinamică a prețurilor, prin care comercianții își adaptează ofertele de-a lungul timpului în funcție de o serie de factori care nu sunt legați de domiciliul clienților.

¹ COM(2015) 192 final.

² COM(2015) 550 final.

³ Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică**

În temeiul Directivei 2000/31/CE („Directiva privind comerțul electronic”)⁴, principiul țării de origine a permis comercianților care furnizează servicii ale societății informaționale să desfășoare activități transfrontaliere și să presteze aceste servicii pe baza normelor aplicabile în țara în care își au sediul. În plus, Directiva privind serviciile prevede că beneficiarii serviciilor au o serie de drepturi și urmărește să asigure, în conformitate cu articolul 20, că prestatorii de servicii stabiliți în Uniune nu tratează clienții în mod diferit, în mod direct sau indirect, în funcție de cetățenia sau naționalitatea ori domiciliul acestora. Cu toate acestea, articolul 20 nu abordează suficient discriminarea clienților și nu a redus insecuritatea juridică. Din acest motiv, regula nediscriminării a fost greu de transpus în practică. Pentru a risipi orice dubii, prezenta propunere stabilește că, în caz de conflict cu articolul 20 alineatul (2) din Directiva privind serviciile, dispozițiile prezentului regulament prevalează.

Există și alte dispoziții care interzic discriminarea, inclusiv atunci când aceasta constă în refuzarea accesului la site-uri internet sau în redirecționarea clienților din motive legate de domiciliu, de exemplu în sectorul transporturilor.⁵

În ceea ce privește nediscriminarea în utilizarea mijloacelor de plată, Regulamentul (UE) nr. 260/2012 le interzice deja comercianților să condiționeze efectuarea unei plăți în euro de îndeplinirea cerinței ca respectivele conturi bancare să fie situate într-un anumit stat membru. Acest principiu nu există în cazul altor mijloace de plată. Regulamentul (UE) 2015/71 a facilitat utilizarea cărților de credit, prin plafonarea comisioanelor interbancare pentru operațiuni de plată pe bază de card. De asemenea, Directiva (UE) 2015/2366⁶ a deschis calea către o piață pe deplin integrată a plăților de mică valoare în UE. Prezentul regulament marchează o evoluție și mai accentuată, interzicând comercianților să aplice condiții diferite de plată în funcție de domiciliul clientului. Este important de reținut totuși libertatea de care dispun comercianții în a alege mijloacele de plată pe care le acceptă în relațiile cu clienții locali și străini.

Propunerea este compatibilă cu legislația în vigoare a Uniunii privind legea aplicabilă și competența judiciară⁷.

⁴ Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă.

⁵ Articolul 1 litera (a) și articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 181/2011 privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul și din Regulamentul (UE) nr. 1177/2010 privind drepturile pasagerilor care călătoresc pe mare și pe căi navigabile interioare reglementează principiul nediscriminării. Articolul 23 alineatul (2) și articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene se referă la nediscriminarea în transportul aerian.

⁶ Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE.

⁷ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială și Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I).

- **Coerența cu celelalte politici ale Uniunii**

Prezenta propunere vine în completarea altor inițiative din cadrul strategiilor privind piața unică digitală și, respectiv, piața unică și își propune să creeze condițiile adecvate pentru îmbunătățirea accesului la servicii pentru consumatorii și întreprinderile din întreaga Uniune.

Printre aceste inițiative se numără o propunere de directivă privind anumite aspecte referitoare la contractele de furnizare de conținut digital⁸ și o propunere de directivă privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare online și la alte tipuri de contracte de vânzare la distanță de bunuri⁹. Aceste propuneri urmăresc să realizeze o armonizare completă în domeniile vizate. Odată adoptate, acestea vor reduce și mai mult diferențele dintre legislațiile statelor membre în materie de protecție a consumatorilor, în special în ceea ce privește căile de atac la care consumatorii au dreptul în caz de bunuri sau de conținuturi digitale defectuoase.

În plus, propunerea de „Regulament privind serviciile de livrare transfrontalieră de colete” vizează sporirea transparenței prețurilor și a supravegherii reglementare în acest domeniu. Consumatorii și întreprinderile mici semnalează că problemele legate de serviciile de livrare a coletelor, în special nivelul ridicat al tarifelor practicate, îi împiedică să crească volumul vânzărilor și al achizițiilor din alte state membre. Propunerea de revizuire a „Regulamentului privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului” urmărește să asigure o mai bună cooperare între autoritățile naționale responsabile cu protecția consumatorilor și să instituie un mecanism mai eficace de soluționare transfrontalieră a reclamațiilor consumatorilor. Aceste două inițiative urmează, la rândul lor, să fie publicate la data de 25 mai 2016. Inițiativa privind extinderea mecanismului electronic unic de înregistrare în scopuri de TVA urmărește să simplifice și mai mult comerțul transfrontalier prin reducerea sarcinii administrative a comercianților legate de înregistrarea în scopuri de TVA și de plata acestei taxe.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

- **Temei juridic**

Prezenta propunere se bazează pe articolul 114 din TFUE. Acest articol conferă UE competența de a adopta măsuri care au ca obiect eliminarea obstacolelor în calea liberei circulații a bunurilor și serviciilor, printre altele. Eforturile depuse pentru a elimina astfel de bariere pot fi neutralizate de obstacolele create de părți private, care segmentează piața internă de-a lungul frontierelor naționale. Această situație este cu atât mai problematică în contextul pieței interne în situațiile în care legislația relevantă a statelor membre nu este suficient de clară, uniformă și eficace pentru a combate astfel de obstacole. Prin urmare, propunerea abordează practici care împiedică libera circulație a bunurilor și serviciilor pe piața internă.

- **Subsidiaritate (în caz de competență neexclusivă)**

Accesul la bunuri și servicii în condiții nediscriminatorii pe piața internă este, prin natura sa, o problemă transfrontalieră. Intervenția UE este necesară pentru a preveni discriminarea pe motiv de domiciliu în tranzacțiile comerciale transfrontaliere. Intervenția legislativă a statelor membre nu este suficientă pentru a asigura nediscriminarea în situații transfrontaliere. În ceea

⁸ COM(2015) 634 final, Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind anumite aspecte referitoare la contractele de furnizare de conținut digital.

⁹ COM(2015) 635 final, Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare online și la alte tipuri de contracte de vânzare la distanță de bunuri.

ce privește eficacitatea, doar o intervenție a UE le poate oferi clienților asigurarea că vor beneficia de condiții de acces la bunuri și servicii care nu variază pe teritoriul Uniunii. Acțiunea UE va asigura un grad mai ridicat de securitate juridică prin clarificarea situațiilor în care un tratament diferențiat pe motiv de domiciliu este considerat discriminatoriu și, prin urmare, interzis.

- **Proportionalitatea**

Prezenta propunere urmărește să faciliteze accesul la bunuri și servicii în întreaga Uniune și creează, în special, obligații impuse în mod expres comercianților de a nu face discriminări între clienți pe motiv de domiciliu în condiții specifice. Aceste obligații nu sunt extinse dincolo de ceea ce este necesar pentru rezolvarea problemelor identificate și sunt limitate la situațiile prevăzute în propunere. De asemenea, propunerea crește securitatea juridică oferită comercianților, prin clarificarea obligațiilor existente și prin precizarea cazurilor în care clienții ar trebui să fie tratați în mod egal în achizițiile transfrontaliere. Mai mult, propunerea nu le impune comercianților niciun cost disproporționat. Cele care decurg din propunere constau, în principal, din costuri de adaptare cu caracter punctual.

- **Alegerea instrumentului**

Un instrument fără caracter obligatoriu, precum recomandarea sau orientările, ar putea sprijini evoluțiile pieței în acest domeniu, dar este de așteptat ca eficacitatea sa să fie foarte limitată. Orientările Comisiei¹⁰ din 8 iunie 2012 privind aplicarea articolului 20 alineatul (2) din Directiva privind serviciile oferă clarificări și cu privire la situații specifice, precum cele reglementate prin prezenta propunere. Cu toate acestea, statele membre nu și-au adaptat legislația națională astfel încât să ofere mai multe drepturi concrete clienților și nici nu au intensificat acțiunile de asigurare a respectării acestor drepturi. La rândul lor, nici comercianții nu și-au modificat practicile.

Din acest motiv, numai un instrument legislativ poate aborda în mod eficace problemele identificate. Un regulament este preferabil, deoarece este direct aplicabil în statele membre, stabilește același nivel de obligații pentru părțile private și permite aplicarea uniformă a normelor privind nediscriminarea pe motiv de domiciliu în toate statele membre.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX-POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

- **Consultări cu părțile interesate**

O amplă consultare publică s-a desfășurat în perioada 24 septembrie - 28 decembrie 2015. Au fost solicitate opinii din partea consumatorilor, a întreprinderilor, a asociațiilor și a statelor membre. S-au primit 433 de răspunsuri. Rezultatele consultării publice au fost publicate și sunt incluse, de asemenea, în evaluarea impactului. În plus, la începutul anului 2015, Comisia a discutat pe larg cu părțile interesate (consumatori, întreprinderi, organizații de consumatori, asociații patronale, autorități naționale), inclusiv în cadrul unor ateliere cu părțile interesate, pentru a evalua diferitele posibilități de intervenție a UE și impactul acestora. La 18 februarie 2016, Comisia a organizat un atelier de lucru la Amsterdam pentru a purta discuții privind rezultatele consultării publice și posibilele căi de urmat.

¹⁰ SWD(2012) 146 final, Document de lucru al serviciilor Comisiei în vederea stabilirii unor orientări referitoare la aplicarea articolului 20 alineatul (2) din Directiva 2006/123/CE privind serviciile în cadrul pieței interne („Directiva privind serviciile”).

Marea majoritate a consumatorilor s-au confruntat cu geoblocarea sau cu alte restricții pe criterii geografice atunci când au făcut cumpărături într-o altă țară din UE. Produsele și serviciile cele mai afectate de geoblocare sunt articolele de îmbrăcăminte și de încălțăminte și accesorii, suporturile materiale (cărți), componentele de calculatoare și produsele electronice, biletele de avion, închirierile de mașini, conținuturile digitale, cum ar fi serviciile de streaming, jocurile pe calculator și software-ul, cărțile electronice și produsele în format MP3. Potrivit opiniilor exprimate de majoritatea consumatorilor și a întreprinderilor, comercianții ar trebui să informeze clienții în legătură cu restricțiile privind vânzările. Consumatorii și-au exprimat sprijinul în favoarea unei opțiuni de politică prin care comercianții să fie obligați să accepte tranzacții comerciale transfrontaliere, fără a le impune însă obligația de a livra. Majoritatea întreprinderilor se opun obligației de a vinde și de a livra pe întregul teritoriu al UE și subliniază că pentru ele este important să poată adapta prețurile la diferitele piețe naționale și ca libertatea lor economică și contractuală să fie respectată. Marea majoritate a tuturor categoriilor de respondenți sunt de acord că ar trebui să se îmbunătățească asigurarea respectării normelor și a cerințelor în materie de informare.¹¹

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Comisia a lansat o anchetă bazată pe metoda „clientului misterios”, în cadrul căreia au fost analizate aproximativ 10 500 de site-uri internet din UE și au fost elaborate modele de situații tipice cumpărăturilor transfrontaliere. Un sondaj Eurobarometru din 2016 axat pe relațiile dintre întreprinderi a arătat că, atunci când acționează în calitate de utilizatori finali de produse și servicii, întreprinderile se confruntă cu restricții similare celor întâmpinate de consumatori. Comisia a analizat un număr mare de reclamații referitoare la cumpărăturile transfrontaliere și a realizat o evaluare a articolului 20 din Directiva privind serviciile. În mai 2015, Comisia a lansat o anchetă privind concurența în sectorul comerțului electronic și a comunicat constatările sale inițiale privind geoblocarea în martie 2016¹². De asemenea, Comisia a examinat această inițiativă împreună cu statele membre în cadrul grupurilor de experți care se ocupă de Directiva privind serviciile și, respectiv, de Directiva privind comerțul electronic.

- **Evaluarea impactului**

Pentru această propunere s-a realizat o evaluare a impactului¹³. La 21 aprilie 2016, Comitetul de analiză a reglementării a emis un aviz pozitiv privind noua versiune a evaluării impactului. Observațiile comitetului sunt luate în considerare în versiunea definitivă a evaluării impactului.

Versiunea definitivă a evaluării impactului examinează cinci scenarii și formulează concluziile expuse mai jos. A fost examinată opțiunea care constă în sporirea transparenței (opțiunea 1), dar aceasta nu își va atinge obiectivul în mod independent. Creșterea transparenței, însoțită de o interdicție privind blocarea accesului la site-urile internet (opțiunea 2), combinată cu soluția interzicerii redirecționării automate fără consimțământul clientului a fost considerată avantajoasă, dar aceasta ar aborda doar o mică parte a problemei. Opțiunea preferată (opțiunea 3) constă în combinarea acestor două elemente cu definirea anumitor situații specifice în care nu există niciun motiv care să justifice geodiscriminarea

¹¹ Raportul de sinteză al consultării publice este publicat la adresa următoare: <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/full-report-results-public-consultation-geoblocking>

¹² Concluziile inițiale au fost publicate la adresa următoare: http://ec.europa.eu/competition/antitrust/sector_inquiries_e_commerce.html

¹³ SWD(2016)173 și SWD(2016)174.

(pentru bunuri, în cazul în care comerciantul nu asigură livrarea transfrontalieră, pentru serviciile furnizate pe cale electronică și pentru serviciile primite în afara statului membru al clientului). O altă opțiune constă în întocmirea unei liste de justificări suplimentare în vederea precizării mai în detaliu a principiilor stabilite la articolul 20 alineatul (2) din Directiva privind serviciile (opțiunea 4), dar aceasta a fost respinsă din cauza complexității sale. Ultima opțiune (opțiunea 5), care ar obliga comercianții să asigure livrarea transfrontalieră de bunuri corporale, a fost respinsă, deoarece ar impune întreprinderilor costuri disproporționate.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Propunerea se aplică atât comercianților, cât și clienților, și anume consumatorii și întreprinderile în calitate de utilizatori finali. Aceste categorii includ întreprinderile mici și mijlocii (IMM-urile) și, de asemenea, microîntreprinderile. Exceptarea acestor întreprinderi de la normele stabilite prin prezentul regulament ar risca să compromită eficacitatea măsurii, deoarece comerțul electronic din Uniune este realizat, în cea mai mare parte, de IMM-uri, inclusiv de microîntreprinderile din Uniune.

Propunerea va avea efecte pozitive asupra competitivității prin îmbunătățirea accesului consumatorilor și întreprinderilor la bunurile și serviciile de pe piața internă. În ceea ce privește comerțul internațional, comercianții care își au sediul în țări terțe nu sunt incluși în domeniul de aplicare al regulamentului decât în măsura în care vând (sau intenționează să vândă) bunuri sau servicii clienților din Uniune.

Propunerea privește atât mediul offline, cât și cel online, ținând seama de noile evoluții tehnologice, dacă este cazul, și este „pregătită pentru mediul digital și internet”.

- **Drepturile fundamentale**

Propunerea respectă în special articolele 16 („libertatea de a desfășura o activitate comercială”) și 17 („dreptul la proprietate”) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Comercianții sunt deja supuși dispozițiilor privind nediscriminarea prevăzute de dreptul UE în vigoare. Ei pot continua să decidă unde și când își oferă produsele sau serviciile pentru clienți. Libertatea lor de a refuza o cerere de vânzare sau de a aplica condiții diferite este limitată numai în conformitate cu dispozițiile privind nediscriminarea stabilite prin prezentul regulament. Comercianții pot continua să invoce toate celelalte motive care justifică refuzul vânzării sau aplicarea de condiții diferite, de exemplu în cazul în care produsul nu mai este în stoc.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are niciun impact asupra bugetului Uniunii Europene.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planurile de implementare și mecanismele de monitorizare, evaluare și raportare**

Regulamentul prevede efectuarea de către Comisie a unor reexaminări periodice ale impactului propunerii.

Comisia va monitoriza modul în care regulamentul este aplicat de participanții la piață în întreaga Uniune, pentru a asigura o abordare coerentă. De asemenea, ea se va axa pe efectele normelor.

- **Explicații detaliate cu privire la prevederile specifice ale propunerii**

Articolul 1 precizează obiectul și domeniul de aplicare al propunerii de regulament. Domeniul de aplicare material al propunerii este aliniat, pe cât posibil, la cel al Directivei 2006/123/CE, pentru a se asigura coerența și a li se oferi comercianților și clienților un nivel maxim de securitate juridică. Aceasta înseamnă, printre altele, că serviciile fără caracter economic de interes general, serviciile de transport, serviciile audiovizuale, activitățile de jocuri de noroc, serviciile de sănătate și anumite servicii sociale sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament. Domeniul de aplicare teritorial este conceput astfel încât să includă în egală măsură și comercianții cu sediul în UE, și pe cei care își au sediul în țări terțe, dar care vând sau încearcă să vândă bunuri și servicii clienților din Uniune. De asemenea, articolul 1 le oferă comercianților certitudinea că respectarea prezentului regulament nu înseamnă, în sine, că respectivul comerciant își direcționează activitățile către un anumit stat membru în sensul Regulamentului (CE) nr. 593/2008¹⁴ și al Regulamentului (UE) nr. 1215/2012¹⁵, care reglementează aspectele legate de legea aplicabilă și, respectiv, de competența judiciară.

Articolul 2 cuprinde definițiile relevante.

Articolul 3 stabilește obligațiile comercianților de a nu împiedica accesul la interfețele online în funcție de domiciliul clientului. De asemenea, prevede că redirectionarea clientului poate avea loc numai cu consimțământul acestuia și obligă comercianții să le ofere clienților posibilitatea de a accede în continuare cu ușurință la versiunea interfeței online pe care au încercat să o consulte înainte de a fi redirectionați. Comerciantul este scutit de aceste obligații în cazul în care legea impune restricții de acces sau redirectionarea. În aceste cazuri excepționale, comerciantul trebuie să ofere o justificare clară.

Articolul 4 stabilește trei situații specifice în care se interzice discriminarea clienților pe motiv de domiciliu. Prima situație se referă la vânzarea de bunuri fizice în cazul în care comerciantul nu participă la livrarea produsului în statul membru al clientului. A doua situație se referă la furnizarea de servicii pe cale electronică, altele decât serviciile a căror caracteristică principală constă în furnizarea de acces la opere sau la alte obiecte protejate prin drepturi de autor și în utilizarea acestora. Cea de a treia situație se aplică serviciilor prestate de comerciant într-un stat membru diferit de cel în care clientul își are domiciliul.

Articolul 5 prevede norme specifice privind nediscriminarea în contextul plăților. Această normă prevede că, în anumite cazuri, comercianții nu pot refuza un instrument de plată (de exemplu, carduri de credit sau de debit) sau exercita practici discriminatorii în această privință.

Articolul 6 prevede că acordurile privind restricționarea vânzărilor pasive care ar conduce la încălcarea, de către comercianți, a normelor prevăzute în prezentul regulament sunt nule de drept. Se urmărește evitarea eludării acestor norme prin mijloace contractuale.

Articolul 7 se referă la punerea în aplicare de către autoritățile statelor membre.

Articolul 8 prevede că statele membre trebuie să desemneze unul sau mai multe organisme care să le ofere consumatorilor asistență practică în ceea ce privește litigiile care decurg din prezentul regulament.

¹⁴ Regulamentul (CE) nr. 593/2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale.

¹⁵ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială.

Articolul 9 se referă la revizuirile periodice ale aplicării regulamentului de către Comisie. La acest articol se precizează că prima evaluare ar trebui să stabilească îndeosebi dacă interdicția referitoare la discriminare prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (b) ar trebui extinsă la serviciile furnizate pe cale electronică a căror caracteristică principală constă în furnizarea de acces la opere sau la alte obiecte protejate prin drepturi de autor și în utilizarea acestora, cu condiția ca respectivul comerciant să aibă drepturile necesare pentru teritoriile relevante.

Articolul 10 prevede două modificări ale instrumentelor existente referitoare la protecția consumatorilor, și anume Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 și Directiva 2009/22/CE. Modificările respective ar consta în adăugarea prezentului regulament în anexele la actele juridice respective, astfel încât acesta să poată fi, de asemenea, pus în aplicare prin măsurile prevăzute de Regulamentul privind cooperarea în materie de protecție a consumatorilor, precum și de Directiva privind acțiunile în încetare.

Articolul 11 se referă la intrarea în vigoare și la aplicare.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind prevenirea geoblocării și a altor forme de discriminare bazate pe cetățenia sau naționalitatea, domiciliul sau sediul clienților pe piața internă și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,
având în vedere propunerea Comisiei Europene,
după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,
având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹⁶,
hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,
întrucât:

- (1) Pentru a realiza obiectivul garantării bunei funcționări a pieței interne, ca spațiu fără frontiere interne, în care este asigurată libera circulație a mărfurilor și a serviciilor, printre altele, nu este suficient să se elimine, între statele membre, doar barierele de origine statală. Obstacolele create de părți private care sunt incompatibile cu libertățile pieței interne pot compromite eliminarea acestor bariere. Acest lucru se întâmplă atunci când comercianți care își desfășoară activitatea într-un stat membru blochează sau limitează accesul la interfețele lor online, precum site-urile internet și aplicațiile lor, pentru clienți din alte state membre care doresc să efectueze tranzacții comerciale transfrontaliere (practică cunoscută sub denumirea de „geoblocare”). De asemenea, o astfel de situație se produce și prin intermediul altor acțiuni întreprinse de anumiți comercianți care au ca efect aplicarea unor condiții generale de acces la bunurile și serviciile lor care sunt diferite pentru clienții din alte state membre, atât în mediul online, cât și în cel offline. Deși este posibil ca, uneori, un astfel de tratament diferențiat să se justifice prin factori obiectivi, în alte cazuri comercianții refuză accesul la bunuri sau servicii pentru consumatorii dornici să efectueze tranzacții comerciale transfrontaliere sau aplică, din motive pur comerciale, condiții diferite în acest sens.
- (2) În acest mod, anumiți comercianți segmentează în mod artificial piața internă pe baza frontierelor naționale și împiedică libera circulație a mărfurilor și serviciilor, limitând astfel drepturile clienților și nepermițându-le acestora să beneficieze de o gamă mai largă de opțiuni și de condiții optime. Astfel de practici discriminatorii sunt un factor important care explică nivelul relativ scăzut al tranzacțiilor comerciale transfrontaliere în interiorul Uniunii, inclusiv în sectorul comerțului electronic, ceea ce împiedică

¹⁶ JO C [...], [...], p. [...].

valorificarea deplinului potențial de creștere al pieței interne. Precizarea situațiilor în care nu există nicio justificare pentru un tratament diferențiat de acest tip ar trebui să ofere claritate și securitate juridică pentru toți participanții la tranzacții transfrontaliere și ar trebui să asigure că normele privind nediscriminarea pot fi aplicate și respectate efectiv pe piața internă în ansamblul său.

- (3) În conformitate cu articolul 20 din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁷, statele membre trebuie să se asigure că prestatorii de servicii stabiliți în Uniune nu tratează beneficiarii în mod diferit în funcție de cetățenia sau naționalitatea, de domiciliul ori sediul acestora. Cu toate acestea, dispoziția în cauză nu a fost pe deplin efecace în combaterea discriminării și nu a redus suficient insecuritatea juridică, în special din cauza posibilității de a justifica diferențele de tratament pe care le permite și a dificultăților legate de punerea sa în aplicare care decurg din această posibilitate. În plus, geoblocarea și alte forme de discriminare pe motiv de cetățenie sau naționalitate, de domiciliu sau de sediu pot apărea, de asemenea, ca urmare a acțiunilor întreprinse de comercianți stabiliți în țări terțe, care nu intră în domeniul de aplicare al directivei respective.
- (4) Prin urmare, măsurile specifice prevăzute în prezentul regulament, care stabilesc un set de norme uniforme și efecace privind o serie de aspecte selectate, sunt necesare pentru a asigura buna funcționare a pieței interne.
- (5) Prezentul regulament urmărește să prevină discriminarea bazată pe cetățenia sau naționalitatea clienților, pe domiciliul sau pe sediul acestora, inclusiv geoblocarea, în tranzacțiile comerciale transfrontaliere dintre comercianți și clienți care au ca obiect vânzarea de bunuri și prestarea de servicii în Uniune. Regulamentul urmărește să abordeze atât discriminarea directă, cât și pe cea indirectă, incluzând astfel și diferențele nejustificate de tratament bazate pe alte criterii de diferențiere care conduc la același rezultat ca aplicarea unor criterii bazate în mod direct pe cetățenia sau naționalitatea clienților, pe domiciliul sau pe sediul acestora. Aceste alte criterii pot fi aplicate, în special, pe baza informațiilor care indică localizarea fizică a clienților, cum ar fi adresa IP utilizată cu ocazia accesării unei interfețe online, adresa furnizată pentru livrarea bunurilor, limba aleasă sau statul membru în care a fost emis instrumentul de plată al clientului.
- (6) Dat fiind că unele bariere normative și administrative impuse comercianților au fost eliminate în întreaga Uniune în anumite sectoare de servicii ca urmare a punerii în aplicare a Directivei 2006/123/CE, ar trebui asigurată consecvența între prezentul regulament și Directiva 2006/123/CE în ceea ce privește domeniul de aplicare material. În consecință, dispozițiile prezentului regulament ar trebui să se aplice, printre altele, serviciilor furnizate pe cale electronică, altele decât cele audiovizuale, a căror caracteristică principală constă în furnizarea de acces la opere sau la alte obiecte protejate prin drepturi de autor și în utilizarea acestora, dar sub rezerva excluderii exprese prevăzute la articolul 4 și a evaluării ulterioare a acestei excluderi, astfel cum se prevede la articolul 9. Serviciile audiovizuale, inclusiv serviciile a căror caracteristică principală constă în furnizarea de acces la transmisii ale evenimentelor sportive și care sunt prestate pe baza licențelor teritoriale exclusive, ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament. Ar trebui, așadar, să fie exclus și accesul la serviciile financiare de retail, inclusiv la servicii de plată, fără a se

¹⁷

Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376, 27.12.2006, p. 36).

aduce atingere dispozițiilor prezentului regulament referitoare la nediscriminarea în materie de plăți.

- (7) Discriminarea poate avea loc, de asemenea, în ceea ce privește serviciile din sectorul transporturilor, în special în ceea ce privește vânzările de bilete pentru transportul de pasageri. Totuși, în această privință, Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁸, Regulamentul (UE) nr. 1177/2010 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁹ și Regulamentul (UE) nr. 181/2011 al Parlamentului European și al Consiliului²⁰ prevăd deja ample interdicții în materie de discriminare care vizează toate practicile discriminatorii pe care prezentul regulament urmărește să le abordeze. În plus, se intenționează ca Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului²¹ să fie modificat în acest sens în viitorul apropiat. Prin urmare, în vederea asigurării coerenței cu domeniul de aplicare al Directivei 2006/123/CE, serviciile din sectorul transporturilor ar trebui să rămână în afara domeniului de aplicare al prezentului regulament.
- (8) Prezentul regulament ar trebui să se aplice fără a aduce atingere normelor aplicabile din domeniul fiscal, dat fiind că Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) furnizează o bază specifică pentru o acțiune la nivelul Uniunii în ceea ce privește chestiunile fiscale.
- (9) În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului²², alegerea legii aplicabile contractelor încheiate între un consumator și un profesionist care își desfășoară activitățile comerciale sau profesionale în țara în care consumatorul își are reședința obișnuită sau care, prin orice mijloace, își direcționează activitățile respective către țara în cauză sau către mai multe țări, inclusiv țara respectivă, nu poate avea ca rezultat privarea consumatorului de protecția acordată acestuia prin dispoziții de la care nu se poate deroga prin convenție, în temeiul legii țării în care consumatorul își are reședința obișnuită. În conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului²³, în ceea ce privește aspectele legate de un contract încheiat între un consumator și un profesionist care desfășoară activități comerciale sau profesionale în statul membru pe teritoriul căruia consumatorul își are domiciliul sau care, prin orice mijloace, își direcționează activitățile respective către statul membru în cauză sau către mai multe state, inclusiv statul membru respectiv, un consumator poate introduce o acțiune împotriva celeilalte părți la contract înaintea instanțelor din statul membru pe teritoriul căruia consumatorul își are domiciliul, iar acțiunile împotriva consumatorului pot fi introduse numai înaintea instanțelor din statul membru respectiv.

¹⁸ Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008 privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate (JO L 293, 31.10.2008, p. 3).

¹⁹ Regulamentul (UE) nr. 1177/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind drepturile pasagerilor care călătoresc pe mare și pe căi navigabile interioare și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO L 334, 17.12.2010, p. 1).

²⁰ Regulamentul (UE) nr. 181/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO L 55, 28.2.2011, p. 1).

²¹ Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar (JO L 315, 3.12.2007, p. 14).

²² Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) (JO L 177, 4.7.2008, p. 6).

²³ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, 20.12.2012, p. 1).

- (10) Prezentul regulament nu ar trebui să afecteze actele cu putere de lege ale Uniunii privind cooperarea judiciară în materie civilă, în special dispozițiile privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale și competența judiciară prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului²⁴ și în Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului²⁵, inclusiv aplicarea respectivelor acte și dispoziții în cazuri individuale. În special, simplul fapt că un comerciant acționează în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament nu poate fi interpretat în sensul că acesta își direcționează activitățile către statul membru al consumatorului în scopul aplicării acestor dispoziții.
- (11) Practicile discriminatorii pe care prezentul regulament urmărește să le abordeze au loc, de obicei, prin intermediul clauzelor și condițiilor generale și al altor informații care sunt stabilite și aplicate de către comerciantul în cauză sau în contul său ca o condiție prealabilă pentru obținerea accesului la bunurile sau serviciile în cauză și care sunt puse la dispoziția publicului larg. Astfel de condiții generale de acces includ, printre altele, prețurile, condițiile de plată și condițiile de livrare. Ele pot fi puse la dispoziția publicului larg de către comerciant sau în contul acestuia prin diverse mijloace, cum ar fi informații publicate în materiale publicitare, pe site-uri internet sau în documentația contractuală ori precontractuală. Astfel de condiții se aplică în lipsa unui acord în sens contrar care a făcut obiectul unei negocieri individuale și a fost încheiat în mod direct între comerciant și client. Clauzele și condițiile care au făcut obiectul unei negocieri individuale între comerciant și clienți nu ar trebui să fie considerate drept condiții generale de acces în sensul prezentului regulament.
- (12) Atât consumatorii, cât și întreprinderile ar trebui să fie protejate împotriva discriminării din motive de cetățenie sau naționalitate, de domiciliu sau de sediu atunci când acționează în calitate de clienți în sensul prezentului regulament. Totuși, această protecție nu ar trebui să se extindă la clienții care achiziționează un bun sau un serviciu în scopul revânzării, deoarece protecția respectivă ar afecta sistemele de distribuție utilizate pe scară largă între întreprinderi în cadrul tranzacțiilor de la întreprindere la întreprindere („business to business”), cum ar fi distribuția selectivă și exclusivă, care le permit producătorilor, în general, să își selecteze comercianții cu amănuntul, sub rezerva respectării normelor în materie de concurență.
- (13) Efectele asupra clienților și a pieței interne ale tratamentului discriminatoriu aplicat tranzacțiilor comerciale care au drept obiect vânzarea de bunuri sau prestarea de servicii în Uniune sunt aceleași, indiferent dacă respectivul comerciant este stabilit într-un stat membru sau într-o țară terță. Prin urmare, astfel încât comercianții concurenți să facă obiectul aceluiași cerințe în această privință, măsurile prevăzute în prezentul regulament ar trebui să se aplice în mod egal tuturor comercianților care își desfășoară activitatea pe teritoriul Uniunii.
- (14) Pentru a le oferi clienților posibilități sporite de acces la informații legate de vânzarea de bunuri și de prestarea de servicii pe piața internă și pentru a crește gradul de transparență, inclusiv în ceea ce privește prețurile, comercianții nu ar trebui, prin măsuri tehnologice sau de orice alt tip, să îi împiedice pe clienți să aibă acces în totalitate și în condiții de egalitate la interfețele online pe baza cetățeniei sau

²⁴ Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) (JO L 177, 4.7.2008, p. 6).

²⁵ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, 20.12.2012, p. 1).

naționalității, a domiciliului ori a sediului lor. Astfel de măsuri tehnologice pot cuprinde, în special, orice tehnologii utilizate pentru a determina locul fizic în care se află clientul, inclusiv reperarea acestuia prin intermediul adresei IP, al coordonatelor obținute prin intermediul unui sistem global de navigație prin satelit sau al datelor legate de o operațiune de plată. Totuși, această interzicere a discriminării în ceea ce privește accesul la interfețele online nu ar trebui interpretată în sensul că îi impune comerciantului o obligație de a realiza tranzacții comerciale cu clienții.

- (15) Anumiți comercianți utilizează diferite versiuni ale interfețelor lor online, destinate clienților-tintă din diferite state membre. Deși această posibilitate ar trebui să existe în continuare, ar trebui interzisă redirectionarea unui client de la o versiune la alta a interfeței online fără consimțământul său explicit. Toate versiunile interfeței online ar trebui să rămână ușor de accesat de către client în orice moment.
- (16) În anumite cazuri, ar putea fi necesară blocarea, limitarea accesului ori redirectionarea clientului, fără consimțământul său, către o versiune alternativă a unei interfețe online din motive legate de cetățenia sau naționalitatea clientului ori de domiciliul sau sediul acestuia, pentru a asigura respectarea unei cerințe legale prevăzute de dreptul Uniunii sau de legislațiile statelor membre în conformitate cu dreptul Uniunii. Aceste legislații pot limita accesul clienților la anumite bunuri sau servicii, de exemplu prin interzicerea afișării anumitor conținuturi în anumite state membre. Comercianții nu ar trebui să fie împiedicați să respecte aceste cerințe; astfel, ei ar trebui să poată bloca anumiți clienți sau clienți din anumite teritorii, să poată limita accesul acestora la o interfață online sau să îi poată redirectiona, în măsura în care astfel de măsuri sunt necesare pentru respectarea cerințelor în cauză.
- (17) Într-o serie de situații specifice, nicio diferență de tratament practică între clienți prin aplicarea condițiilor generale de acces, inclusiv refuzul pur și simplu de a vinde bunuri sau de a presta servicii, din motive legate de cetățenia sau naționalitatea clienților sau de domiciliul ori sediul acestora nu se poate justifica în mod obiectiv. În aceste situații, orice astfel de discriminare ar trebui interzisă, iar clienții ar trebui, prin urmare, să aibă dreptul, în conformitate cu condițiile specifice stabilite în prezentul regulament, de a efectua tranzacții comerciale în aceleași condiții ca și clienții locali și de a avea acces în totalitate și în mod egal la oricare dintre diferitele bunuri sau servicii oferite, indiferent de cetățenia sau naționalitatea, domiciliul ori sediul lor. Astfel, dacă este necesar, comercianții ar trebui să ia măsuri pentru a asigura respectarea acestei interdicții de discriminare dacă, în lipsa unor astfel de măsuri, clienții în cauză ar fi împiedicați să beneficieze de un acces deplin și egal. Cu toate acestea, interdicția aplicabilă în situațiile respective nu ar trebui interpretată în sensul că nu autorizează comercianții să își orienteze activitățile către diferite state membre sau către anumite categorii de clienți, propunându-le oferte specifice și clauze și condiții diferite, inclusiv prin introducerea unor interfețe online specifice fiecărei țări.
- (18) Prima dintre aceste situații este aceea în care comerciantul vinde bunuri a căror livrare transfrontalieră în statul membru de domiciliu al clientului nu este asigurată nici de către comerciant, nici în contul acestuia. În situația respectivă, clientul ar trebui să fie în măsură să achiziționeze bunuri în condiții total identice, inclusiv în ceea ce privește prețul și condițiile referitoare la livrarea bunurilor, cu cele oferite clienților similari care își au domiciliul în statul membru al comerciantului. Aceasta ar putea însemna că un client străin va trebui să își ridice bunul în statul membru respectiv sau într-un alt stat membru în care comerciantul asigură livrarea. În această situație, nu este necesar să se efectueze înscrierea în registrul pentru plata taxei pe valoarea adăugată („TVA”) în statul membru al clientului, nici să se prevadă livrarea transfrontalieră a bunurilor.

- (19) A doua situație este aceea în care comerciantul propune servicii furnizate pe cale electronică, altele decât serviciile a căror caracteristică principală constă în furnizarea de acces la opere sau la alte obiecte protejate prin drepturi de autor și în utilizarea acestora, cum ar fi serviciile de cloud, serviciile de stocare de date, găzduirea de site-uri internet și furnizarea de paravane de protecție „firewall”. În acest caz, livrarea fizică nu este necesară, serviciile fiind furnizate pe cale electronică. Comerciantul poate să declare și să plătească TVA într-un mod simplificat în conformitate cu normele privind „minighișeului unic” în materie de TVA prevăzute de Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului²⁶.
- (20) În cele din urmă, nici în cazul în care comerciantul furnizează servicii, iar serviciile respective sunt primite de către client la sediul comerciantului sau într-un loc ales de acesta care diferă de statul membru de cetățenie sau naționalitate al clientului sau de statul în care clientul își are domiciliul ori sediul, aplicarea unor condiții generale de acces diferite din motive legate de aceste criterii nu se justifică. Situațiile respective au drept obiect, după caz, furnizarea de servicii precum cazare la hotel, evenimente sportive, închiriere de autoturisme și bilete de intrare la festivaluri de muzică sau parcuri de distracții. În astfel de situații, comerciantul nu trebuie nici să se înregistreze în scopuri de TVA într-un alt stat membru, nici să organizeze livrarea transfrontalieră de bunuri.
- (21) În toate aceste situații, în temeiul dispozițiilor privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale și competența judiciară prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 593/2008 și de Regulamentul (UE) nr. 1215/2012, în cazul în care un comerciant nu desfășoară activități în statul membru al consumatorului sau nu își direcționează activitățile către acest stat ori în cazul în care clientul nu este consumator, respectarea prezentului regulament nu creează în sarcina comerciantului niciun cost suplimentar legat de competența judiciară sau de diferențele existente în ceea ce privește legea aplicabilă. În schimb, în cazul în care comerciantul își desfășoară activitățile în statul membru al consumatorului sau își direcționează activitățile către acest stat, el și-a manifestat voința de a stabili relații comerciale cu consumatorii din statul membru respectiv și, în acest mod, a putut să ia în considerare orice astfel de costuri.
- (22) Comercianții care se încadrează în regimul special prevăzut la titlul XII capitolul 1 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului²⁷ nu au obligația de a plăti TVA. Pentru comercianții respectivi, atunci când furnizează servicii pe cale electronică, interdicția de a aplica condiții generale de acces diferite din motive legate de cetățenia sau naționalitatea, domiciliul ori sediul clientului ar presupune o obligație de înregistrare în scopuri de TVA **pentru a declara** taxa datorată în alte state membre și ar putea genera costuri suplimentare, ceea ce ar constitui o povară disproporționată, având în vedere mărimea și caracteristicile comercianților vizați. Prin urmare, acești comercianți ar trebui să fie exceptați de la această interdicție pe întreaga durată în care un astfel de regim este aplicabil.
- (23) În toate aceste situații, comercianții pot, în unele cazuri, să fie împiedicați să vândă mărfuri sau să presteze servicii anumitor clienți sau unor clienți din anumite teritorii, din motive legate de cetățenia sau naționalitatea clienților sau de domiciliul ori sediul

²⁶ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 77, 23.3.2011, p. 1).

²⁷ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1-118).

acestora, ca urmare a unei interdicții specifice sau a unei cerințe prevăzute în dreptul Uniunii sau în legislațiile statelor membre în conformitate cu dreptul Uniunii. De asemenea, legislațiile statele membre le pot impune comercianților, în conformitate cu dreptul Uniunii, să respecte anumite norme privind stabilirea prețului cărților. Comercianții nu ar trebui să fie împiedicați să respecte astfel de acte cu putere de lege în măsura în care este necesar.

- (24) În principiu, în temeiul dreptului Uniunii, comercianții sunt liberi să decidă mijloacele de plată pe care sunt dispuși să le accepte, inclusiv mărcile de plată. Cu toate acestea, odată ce această opțiune a fost aleasă, ținând seama de cadrul juridic în vigoare privind serviciile de plată, nu există nicio justificare în baza căreia comercianții să discrimineze clienții din Uniune refuzând anumite tranzacții comerciale sau aplicând acestor tranzacții condiții diferite de plată, din motive legate de cetățenia sau naționalitatea clienților sau de domiciliul ori sediul acestora. În acest context special, o astfel de inegalitate de tratament nejustificată, întemeiată pe motive legate de locul în care se află contul de plăți, sediul prestatorului de servicii de plată sau locul emiterii unui instrument de plată în Uniune ar trebui, de asemenea, să fie interzisă în mod expres. În plus, ar trebui reamintit că Regulamentul (UE) nr. 260/2012 le interzice deja tuturor beneficiarilor, inclusiv comercianților, să condiționeze acceptarea unei plăți în euro de cerința ca respectivele conturi să fie situate într-un anumit stat membru.
- (25) Directiva 2015/2366/UE a Parlamentului European și a Consiliului²⁸ a introdus cerințe stricte de securitate pentru inițierea și prelucrarea plăților electronice, care au redus riscul de fraudă pentru toate mijloacele de plată, atât pentru cele noi, cât pentru cele mai tradiționale, în special plățile online. Prestatorii de servicii de plată sunt obligați să aplice așa-numita autentificare strictă a clienților, procedură de autentificare prin care se confirmă identitatea utilizatorului unui serviciu de plată sau a operațiunii de plată. În cazul operațiunilor la distanță, cum ar fi plățile online, cerințele de securitate merg chiar mai departe, impunând o legătură dinamică cu valoarea tranzacției și contul beneficiarului plății, pentru a spori nivelul protecției utilizatorilor prin reducerea la minimum a riscurilor în caz de greșeli sau de atacuri frauduloase. Ca urmare a acestor dispoziții, riscul de fraudare a plăților existent în cazul achizițiilor de la nivel național și cel existent în cazul achizițiilor transfrontaliere au fost aduse la același nivel și nu ar trebui să servească drept argument pentru a refuza sau a discrimina orice tranzacții comerciale în Uniune.
- (26) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere aplicării normelor în materie de concurență, în special a articolelor 101 și 102 din TFUE. Acordurile care le impun comercianților obligația de a nu efectua vânzări pasive, în sensul Regulamentului (UE) nr. 330/2010 al Comisiei²⁹, către anumiți clienți sau către clienți din anumite teritorii sunt considerate, în general, ca fiind o restrângere a concurenței și nu pot fi exceptate de la interdicția prevăzută la articolul 101 alineatul (1) din TFUE. Chiar și în cazul în care acordurile respective nu intră sub incidența articolului 101 din TFUE, în contextul aplicării prezentului regulament, acestea pot perturba buna funcționare a pieței interne

²⁸ Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, 23.12.2015, p. 35-127).

²⁹ Regulamentul (UE) nr. 330/2010 al Comisiei din 20 aprilie 2010 privind aplicarea articolului 101 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene categoriilor de acorduri verticale și practici concertate (JO L 102, 23.4.2010, p. 1).

și nu pot fi utilizate pentru a eluda dispozițiile prezentului regulament. Prin urmare, dispozițiile relevante ale acestor acorduri și ale altor acorduri în materie de vânzări pasive care obligă comerciantul să încalce prezentul regulament ar trebui să fie nule de drept. Cu toate acestea, prezentul regulament, în special dispozițiile sale privind accesul la bunuri sau servicii, nu ar trebui să aducă atingere acordurilor care restricționează vânzările active, în sensul Regulamentului (UE) nr. 330/2010.

- (27) Statele membre ar trebui să desemneze unul sau mai multe organisme responsabile pentru luarea de măsuri eficace în vederea monitorizării și a asigurării conformității cu dispozițiile prezentului regulament. De asemenea, statele membre ar trebui să se asigure că pot fi impuse sancțiuni eficace, proporționale și cu efect de descurajare împotriva comercianților în cazul încălcării prezentului regulament.
- (28) Consumatorii ar trebui să poată beneficia, din partea autorităților competente, de o asistență care să faciliteze soluționarea conflictelor cu comercianții ce decurg din aplicarea prezentului regulament, inclusiv prin intermediul unui formular de reclamație standardizat.
- (29) Prezentul regulament ar trebui să fie evaluat periodic pentru a i se putea aduce modificări, dacă este cazul. Prima evaluare ar trebui să se concentreze îndeosebi asupra posibilității de a extinde interdicția prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (b) la serviciile furnizate pe cale electronică a căror caracteristică principală constă în furnizarea de acces la opere sau la alte obiecte protejate prin drepturi de autor și în utilizarea acestora, cu condiția ca respectivul comerciant să aibă drepturile necesare pentru teritoriile relevante.
- (30) De asemenea, pentru a facilita asigurarea eficace a respectării normelor prevăzute în prezentul regulament, ar trebui să se poată utiliza, în ceea ce privește aceste norme, mecanismele de asigurare a cooperării transfrontaliere între autoritățile competente prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului³⁰. Cu toate acestea, dat fiind că Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 se aplică numai în ceea ce privește legile care protejează interesele consumatorilor, măsurile respective ar trebui să fie disponibile numai în cazul în care clientul este un consumator. Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 ar trebui modificat în consecință.
- (31) Pentru a permite introducerea unor acțiuni în încetare la instanțe în scopul protejării intereselor colective ale consumatorilor în ceea ce privește actele contrare prezentului regulament, în conformitate cu Directiva 2009/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului³¹, directiva respectivă ar trebui, de asemenea, să fie modificată, astfel încât să fie inclusă o trimitere la prezentul regulament în anexa I la aceasta.
- (32) Comercianții, autoritățile publice și alte părți interesate ar trebui să dispună de un termen suficient pentru a se adapta la dispozițiile prezentului regulament și pentru a asigura respectarea acestora. Având în vedere particularitățile serviciilor furnizate pe cale electronică, altele decât serviciile a căror caracteristică principală constă în furnizarea de acces la opere sau la alte obiecte protejate prin drepturi de autor și în

³⁰ Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului („Regulamentul privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului”) (JO L 364, 9.12.2004, p. 1).

³¹ Directiva 2009/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind acțiunile în încetare în ceea ce privește protecția intereselor consumatorilor (JO L 110, 11.6.1998, p. 30).

utilizarea acestora, este indicat ca interdicția prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (b) să se aplice numai cu începere de la o dată ulterioară în ceea ce privește furnizarea serviciilor respective.

- (33) Pentru a atinge obiectivul combaterii cu eficacitate a discriminării directe și indirecte bazate pe cetățenia sau naționalitatea, domiciliul sau sediul clienților, este indicat să se adopte un regulament, care se aplică direct în toate statele membre. Acesta este necesar pentru a garanta aplicarea uniformă a normelor privind nediscriminarea în întreaga Uniune și intrarea lor în vigoare la aceeași dată. Numai un regulament asigură claritatea, uniformitatea și securitatea juridică necesare pentru a le permite clienților să beneficieze pe deplin de normele respective.
- (34) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume prevenirea discriminării directe și indirecte bazate pe cetățenia sau naționalitatea, domiciliul sau sediul clienților, inclusiv a geoblocării, în tranzacțiile comerciale desfășurate de aceștia cu comercianți din Uniune, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, din cauza caracterului transfrontalier al acestei probleme și a insuficienței clarității a cadrului juridic în vigoare, dar, ca urmare a dimensiunii și a efectului său potențial asupra schimburilor comerciale din cadrul pieței interne, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului menționat.
- (35) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În special, prezentul regulament urmărește să asigure respectarea deplină a articolelor 16 și 17 ale Cartei,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiectiv și domeniu de aplicare

- 1. Obiectivul prezentului regulament este de a contribui la buna funcționare a pieței interne prin prevenirea discriminării bazate, în mod direct sau indirect, pe cetățenia sau naționalitatea, domiciliul ori sediul clienților.
- 2. Prezentul regulament se aplică situațiilor următoare:
 - (a) în cazul în care comerciantul vinde bunuri, prestează servicii sau intenționează să întreprindă aceste acțiuni într-un alt stat membru decât cel în care clientul își are domiciliul sau sediul;
 - (b) în cazul în care comerciantul vinde bunuri, prestează servicii sau intenționează să întreprindă aceste acțiuni în același stat membru ca cel în care clientul își are domiciliul sau sediul, dar clientul deține cetățenia sau naționalitatea unui alt stat membru;
 - (c) în cazul în care comerciantul vinde bunuri sau prestează servicii ori intenționează să întreprindă aceste acțiuni într-un stat membru în care clientul se află temporar, fără a-și avea domiciliul sau sediul în statul membru respectiv.

3. Prezentul regulament nu se aplică activităților menționate la articolul 2 alineatul (2) din Directiva 2006/123/CE.
4. Prezentul regulament nu aduce atingere normelor aplicabile în materie de fiscalitate.
5. Prezentul regulament nu aduce atingere actelor din legislația Uniunii referitoare la cooperarea judiciară în materie civilă. Respectarea prezentului regulament nu trebuie interpretată în sensul că un comerciant își direcționează activitatea către statul membru în care consumatorul își are reședința obișnuită sau domiciliul în sensul articolului 6 alineatul (1) literei (b) din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 și al articolului 17 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012.
6. În măsura în care dispozițiile prezentului regulament sunt contrare dispozițiilor articolului 20 alineatul (2) din Directiva 2006/123/CE, dispozițiile prezentului regulament prevalează.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică definițiile prevăzute la articolul 7 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, la articolul 2 alineatele (10), (20) și (30) din Regulamentul (UE) nr. 2015/751 al Parlamentului European și al Consiliului³² și la articolul 4 alineatele (8), (9), (11), (12), (14), (23), (24) și (30) din Directiva (UE) 2015/2366 se aplică.

Se aplică, de asemenea, următoarele definiții:

- (b) „consumator” înseamnă orice persoană fizică care acționează în alte scopuri decât cele legate de activitatea sa comercială, economică, artizanală sau profesională;
- (c) „client” înseamnă un consumator sau o întreprindere care deține cetățenia sau naționalitatea unui stat membru sau își are domiciliul ori sediul într-un stat membru și care intenționează să achiziționeze sau achiziționează un bun sau un serviciu în Uniune, în alte scopuri decât revânzarea;
- (d) „condiții generale de acces” înseamnă toate clauzele, condițiile și celelalte informații, inclusiv prețurile de vânzare, care reglementează accesul clienților la bunuri sau servicii oferite spre vânzare de către un comerciant, care sunt stabilite, aplicate și puse la dispoziția publicului larg de către comerciant sau în contul acestuia și care se aplică în lipsa unui acord între comerciant și client care a făcut obiectul unei negocieri individuale;
- (e) „bunuri” înseamnă orice obiect corporal mobil, cu excepția obiectelor vândute prin executare silită sau altfel, prin autoritatea legii; apa, gazul și energia electrică sunt considerate „bunuri” în sensul prezentului regulament atunci când acestea sunt puse în vânzare în volum limitat sau în cantitate fixă;
- (f) „interfață online” înseamnă orice software, inclusiv un site internet și aplicații, exploatat de către un comerciant sau în contul acestuia pentru a le oferi clienților acces la bunurile sau serviciile comerciantului în vederea participării la o tranzacție comercială ce are drept obiect bunurile sau serviciile în cauză;

³²

Regulamentul (UE) 2015/751 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind comisioanele interbancare pentru tranzacțiile de plată cu cardul (JO L 123, 19.5.2015, p. 1).

- (g) „serviciu” înseamnă orice activitate economică independentă, prestată în mod obișnuit în schimbul unei remunerații, astfel cum se menționează la articolul 57 din Tratat;
- (h) „comerciant” înseamnă orice persoană fizică sau juridică, indiferent dacă se află în proprietate publică sau privată, care acționează, inclusiv prin intermediul unei alte persoane care acționează în numele sau în contul ei, în scopuri legate de activitatea sa comercială, economică, artizanală sau profesională.

Articolul 3

Accesul la interfețele online

1. Comercianți nu blochează și nu limitează, prin utilizarea de măsuri tehnologice sau în alte moduri, accesul clienților la interfața lor online din motive legate de cetățenia sau naționalitatea clientului sau de domiciliul ori sediul acestuia.
2. Comercianți nu redirecționează clienții, din motive legate de cetățenia sau naționalitatea clientului sau de domiciliul ori sediul acestuia, către o versiune a interfeței lor online care este diferită de cea a interfeței online la care clientul a încercat să aibă acces și care, prin structura sa, prin limba utilizată sau ca urmare a altor caracteristici, este destinată în mod expres clienților de o anumită cetățenie sau naționalitate sau cu un anumit domiciliu sau sediu, cu excepția cazului în care clientul își dă consimțământul explicit înainte de o astfel de redirecționare.
În cazul în care o astfel de redirecționare are loc cu consimțământul explicit al clientului, acesta continuă să aibă acces cu ușurință la versiunea originală a interfeței online.
3. Interdicțiile prevăzute la alineatele (1) și (2) nu se aplică în cazul în care blocarea, limitarea accesului ori redirecționarea care vizează anumiți clienți sau clienți din anumite teritorii este necesară pentru a asigura respectarea unei cerințe legale prevăzute de dreptul Uniunii sau de legislațiile statelor membre în conformitate cu dreptul Uniunii.
4. În cazul în care un comerciant blochează sau limitează accesul clienților la o interfață online sau redirecționează clienții către o versiune diferită a interfeței online în conformitate cu alineatul (4), comerciantul oferă o justificare clară. Această justificare este prezentată în limba interfeței online la care clientul a încercat inițial să aibă acces.

Articolul 4

Accesul la bunuri și servicii

1. Comercianții nu aplică bunurilor sau serviciilor lor condiții generale de acces care diferă din motive legate de cetățenia sau naționalitatea clientului sau de domiciliul ori sediul acestuia, în următoarele situații:
 - (a) în cazul în care comerciantul vinde bunuri a căror livrare transfrontalieră în statul membru de domiciliu al clientului nu este efectuată nici de către comerciant, nici în contul său;
 - (b) în cazul care comerciantul propune servicii furnizate pe cale electronică, altele decât serviciile a căror caracteristică principală constă în furnizarea de acces la opere sau la alte obiecte protejate prin drepturi de autor și în utilizarea acestora;

- (c) în cazul în care comerciantul furnizează servicii, altele decât cele reglementate la litera (b), iar aceste servicii sunt prestate către client în spațiile comerciantului sau într-un loc fizic în care comerciantul își desfășoară activitatea, într-un stat membru care diferă de statul membru de cetățenie sau naționalitate al clientului sau de cel în care clientul își are domiciliul ori sediul.
2. Interdicția prevăzută la alineatul (1) litera (b) nu se aplică în cazul comercianților scutiți de la plata TVA în temeiul dispozițiilor din titlul XII capitolul 1 din Directiva 2006/112/CE.
3. Interdicția prevăzută la alineatul (1) nu se aplică în măsura în care o dispoziție specifică prevăzută în dreptul Uniunii sau în legislațiile statelor membre în conformitate cu dreptul Uniunii îl împiedică pe comerciant să vândă bunuri sau să presteze servicii anumitor clienți sau unor clienți din anumite teritorii.
- În ceea ce privește vânzările de cărți, interdicția prevăzută la alineatul (1) nu îi împiedică pe comercianți să aplice prețuri diferite unor clienți din anumite teritorii, în măsura în care sunt obligați să întreprindă acest demers prin legislațiile statelor membre în conformitate cu dreptul Uniunii.

Articolul 5

Nediscriminarea din motive legate de plată

1. Comercianți nu aplică, din motive legate de cetățenia sau naționalitatea clientului sau de domiciliul ori sediul acestuia, de locul în care este situat contul de plăți, de sediul prestatorului de servicii de plată sau de locul emiterii unui instrument de plată în Uniune, condiții diferite de plată pentru orice vânzări de bunuri sau prestări de servicii, în cazul în care:
- (a) plățile respective sunt efectuate prin intermediul unor tranzacții electronice prin transfer de credit, debit direct sau printr-un instrument de plată pe bază de card în cadrul aceleiași mărci de plată;
 - (b) beneficiarul plății poate solicita plătitorului să aplice o autentificare strictă a clienților, în temeiul Directivei (UE) 2015/2366; și
 - (c) plățile sunt efectuate într-o monedă acceptată de către beneficiar.
2. Interdicția prevăzută la alineatul (1) nu îi împiedică pe comercianți să solicite comisioane pentru utilizarea unui instrument de plată pe bază de card pentru care comisioanele interbancare nu sunt reglementate în temeiul capitolului II din Regulamentul (UE) 2015/751 și pentru serviciile de plată cărora nu li se aplică Regulamentul (UE) nr. 260/2012. Comisioanele percepute nu depășesc costurile suportate de către comerciant pentru utilizarea instrumentului de plată respectiv.

Articolul 6

Acorduri privind vânzările pasive

Acordurile care, în ceea ce privește vânzările pasive, obligă comercianții să acționeze în încălcarea prezentului regulament sunt nule de drept.

Articolul 7

Asigurarea respectării regulamentului de către autoritățile statelor membre

1. Fiecare stat membru desemnează unul sau mai multe organisme responsabile pentru asigurarea respectării prezentului regulament. Statele membre se asigură că organismul sau organismele desemnate dispun de mijloace adecvate și eficace pentru a asigura respectarea prezentului regulament.
2. Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestora. Sancțiunile prevăzute sunt eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

Articolul 8

Asistență pentru consumatori

1. Fiecare stat membru încredințează unuia sau mai multor organisme responsabilitatea de a le oferi consumatorilor asistență practică în caz de litigii cu comercianții care decurg din punerea în aplicare a prezentului regulament. Fiecare stat membru desemnează unul sau mai multe organisme responsabile pentru îndeplinirea acestei sarcini.
2. Organismele menționate la alineatul (1) le oferă consumatorilor un formular-tip uniform pentru depunerea de reclamații la organismele menționate la alineatul (1) și la articolul 7 alineatul (1). Comisia acordă asistență acestor organisme pentru întocmirea acestui formular-tip.

Articolul 9

Clauză de revizuire

1. Până la *[data: doi ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]* și, ulterior, la fiecare cinci ani, Comisia prezintă un raport de evaluare a prezentului regulament Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European. Dacă este necesar, raportul este însoțit de propuneri de modificare a prezentului regulament, în funcție de evoluțiile juridice, tehnice și economice.
2. Prima evaluare menționată la alineatul (1) este realizată mai ales pentru a se stabili dacă interdicția prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (b) ar trebui să se aplice, de asemenea, și serviciilor furnizate pe cale electronică a căror caracteristică principală constă în furnizarea de acces la opere sau la alte obiecte protejate prin drepturi de autor și în utilizarea acestora, cu condiția ca respectivul comerciant să aibă drepturile necesare pentru teritoriile relevante.

Articolul 10

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/UE

1. În anexa la Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 se adaugă următorul punct *[număr]*: „*[număr]* [titlul complet al prezentului regulament] (JO L XX, ZZ.LL.AAAA, p. X), numai în cazul în care clientul este un consumator în sensul articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. XXXX/anul”.

2. În anexa la Directiva 2009/22/CE se adaugă următorul punct: „[număr] [titlul complet al prezentului regulament] (JO L XX, ZZ.LL.AAAA, p. X).”.

Articolul 11

Dispoziții finale

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la *[data: șase luni de la data publicării]*.

Cu toate acestea, articolul 4 alineatul (1) litera (b) se aplică de la 1 iulie 2018.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele